

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19C/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415200892
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2017:6415200892.20

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v právnej veci žalobkyne: Z. B., G.. XX.XX.XXXX, E.. K. Ž. G. I., P. XXX/ X, štátnej občianky SR, v konaní právne zast.: JUDr. Ľudmila Petrušová, advokátka, s.r.o., so sídlom A. Dubčeka 386/10, Žiar nad Hronom, proti žalovaným: 1/ P.. C. W., G.. XX.XX.XXXX, E.. K. I.Š.-I., V. I. XXX, štátny občan SR a 2/ M.. M. G., G.. XX.XX.XXXX, E.. K. V. Ž. XXX, štátna občianka SR, obaja v konaní právne zastúpení: PROVENTUS advokáti s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Mostová 2, IČO: 50 145 126, v konaní o určení, že záložné právo viažuce sa k nehnuteľnosti neexistuje, o späťvzatí žaloby žalobkyňou, takto

rozhodol:

Súd konanie **zastavuje**.

Súd **priznáva** žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne v rozsahu 100%.

Súd **zrušuje** predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19C 34/2015-14 zo dňa 22.5.2015 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/446/2015-106 zo dňa 21.07.2015.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 2.2.2015 domáhala určenia, že záložné právo zapísané na LV č. XXX pre k.ú. K. I. na spoluvlastnícky podiel žalovaného 1/ o veľkosti 1 z nehnuteľnosti zriadené v prospech žalovanej 2/ neexistuje, resp. alternatívne rozhodnutia, že záložná zmluva uzavretá dňa 1.10.2012 v znení jej dodatku zo dňa 6.5.2013 medzi žalovanými 1/ a 2/ je neplatná. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že predmetné nehnuteľnosti, na ktorých v súčasnej dobe viazne záložné právo zriadené žalovaným 1/ v prospech žalovanej 2/ nadobudla spolu so žalovaným 1/ na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.7.2007 za kúpnu cenu 1 000 000,-Sk. Vzhľadom k tomu, že nedošlo k dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam podala žalobu o zrušenie a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ktoré konanie bolo vedené na tunajšom súde pod č. k. 4C 71/2012. Po skončení predmetného konania zistila, že v časti C: ťarchy je zapísané záložné právo na podiel žalovaného 1/ v prospech žalovanej 2/ M.. M. G.. V žalobe žalobkyňa poukázala na to, že zriadenie záložného práva bolo zrealizované účelovo, aby sa znemožnil výkon rozhodnutia, ktorým bol nariadený predaj nehnuteľnosti. Žalobkyňa uviedla, že má za to, že medzi žalovanými došlo k uzavretiu fiktívnej zmluvy o pôžičke, pričom nikdy nedošlo k faktickému poskytnutiu finančných prostriedkov. Žalovaní 1/ a 2/ spolu žijú v spoločnej domácnosti, pričom žalovaná 2/, podľa názoru žalobkyne, nikdy nedisponovala väčšou finančnou hotovosťou, ktorú by mohla poskytnúť v prospech žalovaného 1/. Žalobkyňa v žalobe vyslovila presvedčenie, že dané právne úkony neboli zrealizované 1.10.2012 ako je uvedené na liste vlastníctva, avšak boli vyhotovené až po znaleckom dokazovaní počas konania 4C 71/2012 so spätným dátumom. V závere žaloby žalobkyňa poukázala na to, že keďže neexistuje zmluva o pôžičke, nemôže existovať ani záložné právo na nehnuteľnosti.

2. Žalovaní 1/ a 2/ so žalobou nesúhlasili a žiadali ju zamietnuť v celom rozsahu. Žalovaný 1/ poukazoval na to, že vždy súhlasil s tým, aby bola spoločná nehnuteľnosť predaná. Predmetná nehnuteľnosť nebola predaná z dôvodu prehnanych finančných požiadaviek žalobkyne. Žalovaný 1/ v konaní pred súdom uviedol, že o danú nehnuteľnosť sa staral, investoval do nej vlastné prostriedky, finančne sa úplne vyčerpal. Žalobkyňa sa nepodieľala na platbách s domom. V tom období bol zaviazaný hradíť výživné na mladšiu dcéru vo výške 160,-€, z uvedeného dôvodu bol zadlžený a vznikla mu ďalšia exekúcia. Keďže potreboval túto situáciu riešiť, aby povyplácal svojich známych, musel si požičať finančné prostriedky od žalovanej 2/. Ďalej žalovaný 2/ v konaní pred súdom uviedol, že v r. 2012 mal podnikateľský zámer, na ktorého realizáciu potreboval 200 000,-€, preto požiadal žalovanú 2/ o pôžičku. Žalovaná mu na začiatku požičala peniaze vo výške 50 000,-€, o ich požičaní si podpísali potvrdenie a žalovaná 2/ od neho žiadala, aby si spísali aj záložnú zmluvu. V tom čase veril, že sa nehnuteľnosti v dohľadnej dobe predajú a získa peniaze na vrátenie jeho dlhov. To sa však nestalo, preto veriteľ (žalovaná 2/), požadovala zabezpečenie jeho záväzku zriadením záložného práva k jeho majetku, s ktorou dohodou súhlasil.

3. Žalovaná 2/ v konaní pred súdom uviedla, že so žalovaným 1/ uzatvorili 1.10.2012 Zmluvu o zriadení záložného práva, ktorej formu predtým stiahla z internetu. Žalovanému 1/ požičala peňažné prostriedky vo výške 50 000,-€ o čom si spísali potvrdenie. Návrh na vklad záložnej zmluvy podali na kataster nehnuteľností až v r. 2013, nakoľko dovtedy sa žalovaný 1/ domnieval, že získa peňažné prostriedky z predaja nehnuteľnosti.

4. Právna zástupkyňa žalovaných 1/ a 2/ písomným podaním po poslednom pojednávaní súdu oznámila, že žalovaný 1/ vyplatil pôžičku, ktorú mal poskytnutú od žalovanej 2/ v celom rozsahu, a preto daný záväzkový vzťah medzi nimi zanikol jeho splnením a súčasne došlo aj k zániku záložného práva.

5. Na základe daného oznámenia žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zobrala žalobu v priebehu konania písomným podaním zo dňa 15.6.2017 späť a žiadala, aby súd konanie zastavil, keďže žalovaný nárok sa stal bezpredmetným. V závere poukázala na to, že žiada o priznanie plnej náhrady trov konania, z dôvodu, že žalovaní 1/ a 2/ svojim konaním zapríčinili zastavenie konania.

5. Žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom právnej zástupkyne súhlasili so späťvzatím žaloby a so zastavením konania. Súčasne navrhovali, aby im súd priznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že uvedené konanie procesne zavinila žalobkyňa.

6. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

9. Vzhľadom na dispozíciu žalobkyne v priebehu konania so žalobou (späťvzatie žaloby) súd konanie, po predchádzajúcom súhlasnom stanovisku žalovaných 1/ a 2/, v súlade s § 145 ods. 1 CSP a 146 ods. 1 CSP zastavil.

10. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 256 ods. 1, 2 CSP tak, že priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne, nakoľko súd má za to, že takéto rozhodnutie o trovách konania zodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu. Žaloba žalobkyne bola vzatá späť, ako už súd konštatoval vyššie, v priebehu konania, v čase, kedy súd vykonal náležité dokazovanie vo veci samej a na základe zhromaždených dôkazov v spisovom materiáli dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Súd na poslednom pojednávaní dňa 4.5.2017 oboznámil strany sporu v súlade s § 181 ods. 2 CSP so svojim predbežným právnym posúdením veci, na základe čoho žiadala právna zástupkyňa žalovaných 1/ a 2/ časový priestor na oboznámenie s uvedenými závermi žalovaných a na prípadné predloženie ďalších návrhov na doplnenie dokazovania zo strany žalovaných. Z uvedeného dôvodu súd pojednávanie odročil na neurčito. Následne písomným podaním zo dňa 15.5.2017 právna zástupkyňa žalovaných súdu oznámila, že na základe súdom vysloveného predbežného právneho názoru na poslednom pojednávaní žalovaná

2/ v obave o zabezpečenie svojej pohľadávky dôrazne vyzvala žalovaného 1/ na predčasné vrátenie pôžičky. Z uvedeného dôvodu žalovaný 1/ svoju pôžičku voči žalovanému 2/ v celosti riadne vrátil 12.5.2017. Zánikom zabezpečenej pohľadávky tak zaniklo aj záložné právo, ktorého neexistencia, či neplatnosť je predmetom tohto konania. Až na podklade tohto úkonu žalovaných, zobrala žalobkyňa svoj žalobný návrh späť a žiadala konanie zastaviť, keďže odpadol predmet konania.

11. Súd má preto za to, že k zastaveniu konania nedošlo na základe okolností, ktoré by v priebehu konania spôsobili žalobkyňa, avšak na základe tej skutočnosti, že konaním žalovaných 1/ a 2/ zanikla opodstatnenosť žalovaného nároku žalobkyne. Súd na základe rozsiahleho dokazovania zameraného predovšetkým na skutočnosti tvrdené žalobkyňou v žalobe, teda že žalobca mal dostatok finančných prostriedkov, a naopak žalovaná nedisponovala finančnými prostriedkami na to, aby došlo k uzatvoreniu sporenej zmluvy o pôžičke, dospel k presvedčeniu, že uvedené tvrdenia žalobkyne sú pravdivé. Žalovaný 1/ bol až do r. 2011 spoločníkom spoločnosti PROEKO MK spol. s.r.o. a spoločníkom spoločnosti Bývanie JMK, s.r.o., ktoré podiely v týchto spoločnostiach previedol na svoju dcéru (právnou zástupkyňu v tomto konaní), pričom v týchto spoločnostiach ďalej pôsobil vo funkcii prokuristu až do roku 2014. Z daňových priznaní daných spoločnosť vyplynulo, že uvedené spoločnosti vykazovali v rokoch 2006 - 2011 kladný hospodársky výsledok. Samotný žalovaný 1/ mal príjem z uvedenej spoločnosti za dotknuté roky cca vo výške cca 1 000 000,-Sk (viď. čl. 439 vyplatný zisk za rok 2006 vo výške 1.111.038,-Sk; čl. 532 vyplatný zisk za rok 2007 vo výške 1.047.985,-Sk), ďalší príjem mal v marci 2012 z predaja motorového vozidla zn. Hobby (viď čl. 475 podiel na žalovaného 1/ z kúpnej ceny pripadajúci vo výške 12 000,-€), v r. 2011, 2012 boli na jeho účet pripísané vklady v nemalých výškach a navyše (ako už bolo konštatované vyššie) v r. 2011 previedol svoje obchodné podiely v prosperujúcich spoločnostiach na svoju dcéru. Súd taktiež neuveril tvrdeniam žalovaného 1/, že uvedené obchodné podiely previedol na svoju blízku osobu v r. 2011 práve z toho dôvodu, že mal zdravotné problémy, nakoľko dôvodom poskytnutia pôžičky zo strany žalovanej 2/ v r. 2012 mala byť (podľa jeho vyjadrenia v konaní pred súdom) práve tá skutočnosť, že mal ďalšie podnikateľské plány a plánoval ďalšie podnikateľské aktivity. Naopak, pokiaľ ide o žalovanú 2/, súd zistil, že v období poskytnutia pôžičky žalovanému 1/ mala síce aktívne oprávnenia na podnikateľskú činnosť, avšak podľa predložených daňových priznaní (čl. 552 a nasl.) vykázala v r. 2011 a 2012 stratu z podnikania a navyše v marci v r. 2012 mala, podľa vlastného vyjadrenia (čl. 549), vyplatiť dlhy pochádzajúce z manželstva po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalovaná 2/ súdu hodnoverným spôsobom počas celého konania nepreukázala, že takouto vysokou finančnou hotovosťou v čase poskytnutia peňažných prostriedkov žalovanému 1/ disponovala a z akých zdrojov. Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že uvedené tvrdenia žalovaných 1/ a 2/ vyznievajú rozporuplne a účelovo a nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch. Súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, tak ako to tvrdila v konaní žalobkyňa, že k faktickému požičaniu peňažných prostriedkov zo strany žalovanej 2/ žalovanému 1/ nikdy nedošlo. Z uvedených dôvodov tak nemohol vzniknúť ani akcesorický zmluvný vzťah - záložné právo, ktorého existencia, resp. neexistencia bola predmetom tohto konania.

12. Z vyššie uvedených dôvodov má súd za to, že vedenie tohto konania zapríčinili jednoznačne žalovaní 1/ a 2/ svojim konaním, keďže, súd sa na základe vykonaného dokazovania stotožnil s názorom žalobkyne, že títo medzi sebou vykonali fiktívne právne úkony (zmluva o pôžičke, zmluva o zriadení záložného práva), bez existencie ktorých by následne nedošlo ani k tomuto súdnemu konaniu, ktoré iniciovala žalobkyňa.

13. Z vyššie uvedených dôvodov súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 os. 2 CSP.

14. Súd súčasne so zastavením konania v súlade s § 335 ods. 1 CSP zrušil uznesenie č. k. 19C 34/2015-14 zo dňa 22.5.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/446/2015-106 zo dňa 21.07.2015, (predbežné opatrenie), nakoľko došlo k zastaveniu konania vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.